

om det må antages, at mere uformelle afhøringer for kommissionen vil være det sædvanlige.

Til § 141.

Paragraffen er en nødvendig konsekvens af, at luftfartsvæsenet ikke længere skal forestå havariundersøgelser.

Til § 142.

Bestemmelsen svarer stort set til den nugældende lovs § 136, stk. 4 og § 137, men adskillelsen fra luftfartsvæsenet medfører nødvendigvis nogle ændringer.

Det er således foreskrevet, at luftfartsvæsenet skal have tilsendt et eksemplar af rapporten. Dette sker med henblik på, at luftfartsvæsenet kan iværksætte de foranstaltninger, der henhører under dets forretningsområde, f.eks. i strafferetlig og certifikatmæssig henseende.

Som noget nyt foreslås det, at en rapport automatisk offentliggøres, medmindre ministeren inden en kort frist på grund af helt afgørende hensyn f.eks. forholdet til fremmede nationer, modsætter sig dette.

Hverken de her omhandlede bestemmelser om rapportens offentliggørelse eller reglerne i § 144 a om tavshedspligt tilsigter at afskære kommissionen fra at give almindelig orientering om en undersøgelse i det omfang, den finder det påkrævet af hensyn til andre myndigheder eller parterne i sagen, f.eks. for at afværge åbenbare misforståelser i offentligheden om havarier og hændelser, og det i øvrigt er hensigtsmæssigt og forsvarligt ud fra hensynet til undersøgelsen.

Til § 143.

Det har ikke hidtil været muligt at udfærdige detaljerede rapporter om samtlige forekommende havarier og hændelser. Ved den foreslåede bestemmelse skabes der hjemmel for en hensigtsmæssig ordning, således at f.eks. mindre havarier med et vist flyvesikkerhedsmæssigt aspekt kan afrapporteres i kort form, redegørelser. Det må forventes, at der vil blive gjort meget brug af bestemmelsen.

Det er fundet ønskeligt, at der i tilfælde, hvor der på et senere tidspunkt vil fremkomme en egentlig rapport, udarbejdes en kort foreløbig redegørelse. Det er tanken, at en sådan redegørelse skal udarbejdes i alle tilfælde, hvor ikke helt afgørende hensyn taler herimod.

Til § 144 a.

Bestemmelserne indebærer at alle personer, der medvirker i kommissionens undersøgelser — herun-

der personer, der er ansvarlige for den pågældende flyvnings gennemførelse — er underkastet tavshedspligt. Bestemmelserne har karakter af en speciel tavshedspligt og indebærer, at der ikke er adgang til kommissionens materiale, jfr. § 7 i lov om offentlighed i forvaltningen. Baggrunden for denne særlige tavshedspligt er følgende:

Det materiale, kommissionen skal benytte ved sin undersøgelse af et havari eller en hændelse, er ofte af meget kompliceret teknisk karakter, og det er af hensyn til forståelse af såvel de enkelte oplysninger som den tekniske sammenhæng ønskeligt, at materialet ikke gøres til genstand for drøftelse i offentligheden uden for den sammenhæng, som havarirapporten repræsenterer.

Det er endvidere af stor betydning at få adgang til alle relevante udsagn og oplysninger, uden at det hos den, som skal udlevere materialet eller udtale sig, indgår som en overvejelse, om formen og indholdet taler imod, at materialet bliver offentligt tilgængeligt. Meget af det materiale, kommissionen indhenter, viser sig senere at være uden relevans for den videre undersøgelse, og det er af betydning for kommissionen at kunne få dette konstateret ved en ukompliceret adgang til materialet.

Disse forhold taler for en begrænsning af den almindelige adgang efter offentlighedsloven til dette materiale. Omvendt taler meget lidt mod en sådan begrænsning, da rapporten til sin tid, som altovervejende hovedregel, bliver offentlig tilgængelig, og da rapporten, jfr. de almindelige bemærkninger, er en teknisk/sagkyndig opfattelse af et hændelsesforløb, og altså ikke i sig selv kan påvirke enkeltpersoners eller selskabers retsstilling eller ansvarsforhold.

Til § 144 b.

Paragraffen indeholder de nærmere regler for kommissionens virksomhed.

Udover undersøgelser i forbindelse med havarier eller hændelser bør kommissionen kunne tildeles opgaver, som i øvrigt har til formål at forbedre flyvesikkerheden. Sådanne opgaver bør imidlertid begrænses til opgaver, der er foranlediget af forhold af væsentlig betydning og i øvrigt har et generelt flyvesikkerhedsmæssigt sigte. Som eksempel kan nævnes, at en havaristatistik for en bestemt gren af luftfarten fik en i flyvesikkerhedsmæssig henseende urovækkende karakter, og kommissionen fik pålæg om en nærmere undersøgelse med henblik på en forbedring af denne luftfartsgrens sikkerhedsmæssige niveau.

Ved bestemmelsen i stk. 3 kvalificeres det tilvejebragte materiale som fortroligt.